

**RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 2/2003
af 19. december 2002**

om ændring af forordning (EF) nr. 2248/2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 133,

Artikel 1

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

I forordning (EF) nr. 2248/2001 indsættes følgende artikler:

ud fra følgende betragtninger:

»Artikel 7a

Generel beskyttelsesklause og knaphedsklausul

- (1) Rådet er i færd med at indgå en stabiliserings- og associeringsaftale mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side, som blev undertegnet i Luxembourg den 29. oktober 2001 (i det følgende benævnt »stabiliserings- og associeringsaftalen«).
- (2) Rådet indgik den 29. oktober 2001 en interimsaftale om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side (i det følgende benævnt »interimsaftalen«) ⁽¹⁾. Interimsaftalen trådte i kraft den 1. marts 2002, men fandt foreløbig anvendelse fra den 1. januar 2002.
- (3) Forordning (EF) nr. 2248/2001 ⁽²⁾ fastlægger visse procedurer for anvendelsen af visse bestemmelser i disse aftaler. Det er imidlertid nødvendigt at fastlægge procedurer for anvendelsen af visse yderligere bestemmelser i disse aftaler.
- (4) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbestemmelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.
- (5) For så vidt angår foranstaltninger til beskyttelse af handelen er det hensigtsmæssigt at fastlægge specifikke bestemmelser vedrørende de generelle regler, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽⁴⁾.
- (6) Denne forordning bør fortsat finde anvendelse efter stabiliserings- og associeringsaftalens ikrafttræden —

1. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forelægger den til støtte for sin anmodning Kommissionen de fornødne oplysninger som begrundelse for sin anmodning.

2. Kommissionen bistås af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 3285/94 ^(*) (i det følgende benævnt »udvalget«).

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

4. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

5. Hvis Kommissionen efter anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ beslutter, at de betingelser, der er fastsat i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt:

— underretter den straks medlemsstaterne herom, hvis den handler på eget initiativ, eller, hvis det sker efter anmodning fra en medlemsstat, inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen

— konsulterer den udvalget om de foreslåede foranstaltninger

— underretter den samtidig Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen

— forelægger den samtidig interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, alle de oplysninger, der er nødvendige med henblik på disse konsultationer som fastsat i artikel 25, stk. 3, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

⁽¹⁾ EFT L 330 af 14.12.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT L 304 af 21.11.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

⁽⁴⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

6. Ved afslutningen af konsultationerne kan Kommissionen, hvis det ikke har været muligt at finde en anden løsning, efter høring af udvalget træffe egnede foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Denne beslutning meddeles straks Rådet; den meddeles også interimsudvalget og senere stabiliserings- og associeringsrådet.

Beslutningen finder straks anvendelse.

7. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning, der er omhandlet i stk. 6, for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af meddelelsen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

8. Hvis Kommissionen beslutter ikke at træffe foranstaltninger som omhandlet i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen, underretter den Rådet herom inden for en frist på fem arbejdsdage fra datoen for modtagelsen af medlemsstatens anmodning.

Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter underretningen herom.

Hvis Rådet med kvalificeret flertal oplyser, at det agter at træffe en anden beslutning, underretter Kommissionen straks Kroatien herom og om, at der indledes konsultationer i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, som omhandlet i artikel 25, stk. 3 og 4, og artikel 26, stk. 3, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3 og 4, og artikel 39, stk. 3, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

9. Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden to måneder efter afslutningen af konsultationerne med Kroatien i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet.

10. Konsultationerne i interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, anses for afsluttet 30 dage efter den meddelelse, der er nævnt i stk. 5 og 8.

Artikel 7b

Ekstraordinære og kritiske omstændigheder

1. Hvis der foreligger ekstraordinære og kritiske omstændigheder som omhandlet i artikel 25, stk. 4, litra b), og artikel 26, stk. 4, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 4, litra b), og artikel 39, stk. 4, i stabiliserings- og associeringsaftalen, kan Kommissionen straks træffe foranstaltninger i de tilfælde, der er nævnt i artikel 25 og 26 i interimsaftalen, og senere artikel 38 og 39 i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Hvis Kommissionen modtager en anmodning fra en medlemsstat, træffer den beslutning derom inden fem arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen.

2. Kommissionen meddeler Rådet sin beslutning.

3. Enhver medlemsstat kan indbringe Kommissionens beslutning for Rådet inden ti arbejdsdage efter modtagelsen af underretningen om beslutningen.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden beslutning inden for to måneder.

Artikel 7c

Beskyttelsesklausele for landbrugsprodukter og fiskerivarer

Der kan uanset procedurerne i artikel 7a og 7 b træffes nødvendige foranstaltninger vedrørende landbrugsprodukter og fiskerivarer på basis af artikel 18 eller 25 i interimsaftalen, og senere artikel 31 eller 38 i stabiliserings- og associeringsaftalen, eller på basis af bestemmelserne i bilagene vedrørende disse produkter og af protokol 3, i overensstemmelse med procedurerne i de relevante regler om de fælles markedsordninger for landbrugsprodukter eller fiskeri- og akvakulturvarer eller i specifikke bestemmelser, der vedtages i medfør af artikel 308 i traktaten, og som gælder for produkter fremstillet ved forarbejdning af landbrugsprodukter og fiskerivarer, forudsat at betingelserne i henhold til artikel 18 i interimsaftalen, og senere artikel 31 i stabiliserings- og associeringsaftalen, og artikel 25, stk. 3, 4, og 5, i interimsaftalen, og senere artikel 38, stk. 3, 4 og 5, i stabiliserings- og associeringsaftalen, er opfyldt.

Artikel 7d

Dumping

I tilfælde af praksis, som kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 24, stk. 1, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 1, i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffes der beslutning om indførelse af antidumpingforanstaltninger i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (**) og proceduren i artikel 24, stk. 2, i interimsaftalen, og senere artikel 37, stk. 2, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

Artikel 7e

Konkurrence

1. I tilfælde af praksis, der kan berettige, at Fællesskabet anvender de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, beslutter Kommissionen efter behandling af sagen på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat, om en sådan praksis er forenelig med aftalen. Den forelægger om fornødent forslag til vedtagelse af beskyttelsesforanstaltninger for Rådet, som handler i overensstemmelse med proceduren i artikel 133 i traktaten, undtagen i de tilfælde af støtte, som Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (***) finder anvendelse på, hvor der

træffes foranstaltninger i overensstemmelse med procedurerne i nævnte forordning. Foranstaltningerne træffes alene på de betingelser, der er omhandlet i artikel 35, stk. 9, i interimsaftalen, og senere artikel 70, stk. 9, i stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. I tilfælde af praksis, som kan foranledige Kroatien til at anvende foranstaltninger over for Fællesskabet på basis af artikel 35 i interimsaftalen, og senere artikel 70 i stabiliserings- og associeringsaftalen, træffer Kommissionen efter behandling af sagen beslutning om, hvorvidt den pågældende praksis er forenelig med principperne i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen. Den træffer om fornødent egnede beslutninger på basis af kriterier, der følger af anvendelsen af artikel 81, 82 og 87 i traktaten.

Artikel 7f

Svig eller forsømmelighed i det administrative samarbejde

1. Med henblik på artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, forstås ved forsømmelighed i det administrative samarbejde i forbindelse med kontrol af oprindelsesbeviser bl.a. følgende:

- at en part tilsidesætter det administrative samarbejde, for eksempel ved ikke at oplyse navne og adresser på de told- og regeringsmyndigheder, som er ansvarlige for udstedelse og kontrol af oprindelsesbeviser og aftryk af de stempler, der garanterer bevisernes ægthed, eller ved ikke at ajourføre sådanne oplysninger
- at en part systematisk undlader — eller kun gør en utilstrækkelig indsats for — at kontrollere, hvilken oprindelsesstatus varer har, og om de opfylder de øvrige krav i protokol 4 til aftalerne, eller at undersøge og forebygge overtrædelse af oprindelsesreglerne
- at en part systematisk nægter at foretage — eller forsinker gennemførelsen heraf — efterfølgende kontrol af et oprindelsesbevis, når Kommissionen anmoder herom, eller først for sent fremsender resultatet af kontrollen
- at en part systematisk nægter at give tilladelse til — eller forsinker gennemførelsen heraf — iværksættelse af administrative kontrolbesøg i Kroatien, der gennemføres med det formål at kontrollere, om dokumenter er ægte, eller om oplysninger, som er nødvendige for indrømmelse af præferencebehandling under aftaler, er korrekte, eller med det formål at gennemføre eller forberede undersøgelser til konstatering eller forebyggelse af overtrædelser af oprindelsesreglerne
- at en part systematisk undlader at overholde protokol 5's bestemmelser om gensidig administrativ bistand i toldspørgsmål i det omfang, det berører anvendelsen af handelsbestemmelserne i interimsaftalen og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

2. Finder Kommissionen på baggrund af oplysninger fra en medlemsstat eller på eget initiativ, at der foreligger tilstrækkelige beviser for svig, jf. artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen:

- underretter den Rådet herom
- indleder den straks konsultationer med Kroatien for at finde en passende løsning på grundlag af nævnte bestemmelser.

Herudover kan Kommissionen:

- opfordre medlemsstaterne til at træffe passende forebyggende foranstaltninger til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser
- offentliggøre en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* om, at der hersker begrundet tvivl om, hvorvidt artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, anvendes korrekt.

3. Så længe der ikke er fundet en gensidigt tilfredsstillende løsning inden for rammerne af de konsultationer, der er omhandlet i stk. 2, kan Kommissionen træffe de foranstaltninger, som den finder passende og nødvendige, ifølge artikel 30 i interimsaftalen, og senere artikel 43 i stabiliserings- og associeringsaftalen, samt proceduren, der er henvist til i stk. 5.

4. Kommissionen bistås af det Toldkodeksudvalg, der er nedsat ved artikel 248a i forordning (EØF) nr. 2913/92 (****).

5. Når der henvises til nærværende stykke, anvendes artikel 3 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

6. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 7g

Notifikation

Kommissionen foranstalter på Fællesskabets vegne de notifikationer af interimsudvalget, og senere stabiliserings- og associeringsrådet, som kræves i interimsaftalen, og senere stabiliserings- og associeringsaftalen.

(*) EFT L 349 af 31.12.1994, s. 53. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2474/2000 (EFT L 286 af 11.11.2000, s. 1).

(**) EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1972/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 1).

(***) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1973/2002 (EFT L 305 af 7.11.2002, s. 4).

(****) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2700/2000 (EFT L 311 af 12.12.2000, s. 17).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. december 2002.

På Rådets vegne

L. ESPERSEN

Formand
